

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med sundhedsministeren på ét område, og det er, at det er Folketinget, der lovgiver. Det er ministeren, der administrerer i overensstemmelse med denne lovgivning, og det er ministerens embedsmænd, som udsteder bekendtgørelser, som ikke er i strid med den lovgivning, som dette Folketing har vedtaget. Alt andet vil være en hån mod Folketinget. Og en sådan arrogance, som ministeren udviste fra Folketingets talerstol, har jeg sjældent oplevet i mine mange år i dette hus.

Må jeg for det første lige gøre ministeren opmærksom på, at de bemærkninger, ministeren henviste til, ikke står i betænkningen, men netop er et ændringsforslag stillet af et enkelt medlem af dette Ting, og som er stillet uden for betænkningen. Det er kun for, at vi har det på det rene. Men når ministeren siger, at et flertal kommer med nogle forventninger til regeringen, så er det en underdrivelse, så det kan forstås.

Minister, der er faktisk et flertal, som kommer med et vink med en vognstang eller fire med anhænger, og derfor kan det ikke nytte noget, at ministeren indtager den holdning, at selvfølgelig vil hun sende et brev til Sundhedsstyrelsen, men hvad Sundhedsstyrelsen i øvrigt foretager sig herefter, det er ikke ministerens ansvar, og det kan hun da heller ikke garantere Folketinget for. Jeg vil meget anbefale sundhedsministeren, inden dette forslag skal til udvalgsbehandling kl. 16.00 formentlig, at sørge for, at Sundhedsstyrelsen har givet ministeren et svar på, hvordan bekendtgørelserne i relation til dette forslag vil blive udarbejdet.

Dernæst var det, ministeren sagde, jo et klart og eklatant udtryk for, at den mistanke, jeg havde om, hvordan ministeren ville administrere, og hvordan Sundhedsstyrelsen ville reagere, var rigtig, og det er vel også det, ordføreren for Socialdemokratiet har givet udtryk for – altså at der er problemer – ved at begære lovforslaget tilbage til udvalget. Det er jeg helt enig i.

For ikke at kaste grus i maskineriet og for ikke at lægge hindringer i vejen for de intentioner og den præcisering, der ligger i det ændringsforslag, jeg har stillet uden for betænkningen, og for at give eventuelle andre medlemmer lejlighed til at være med til at udforme bemærkningerne – det er jo det rimeligste, hvis det er sådan, at man skal støtte det – så vil jeg gerne,

hr. formand, trække det ændringsforslag, som er stillet af mig uden for betænkningen, tilbage, og hvis ikke der kommer en ordning på det, vil jeg stille det igen til tredjebehandlingen.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af Kirsten Jacobsen (FP) er nu taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er dette ændringsforslag bortfaldet.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg beklager, at jeg kom til at sige Fremskridtspartiets forslag i stedet for at sige fru Kirsten Jacobsens forslag; det er hermed sat på plads.

Jeg er meget enig i den udtalelse, at der er ingen over, ingen ved siden af Folketinget, når det drejer sig om lovgivning, og derfor var mit råd også, at hvis man ville sikre sig sine holdninger gennemført, så er det i lovtæksten, man opnår denne sikkerhed. Der vil nemlig ikke blive udstedt bekendtgørelser hverken i Sundhedsministeriet eller i andre ministerier, som er i strid med en lovtækt. Ingen tvivl om det!

Jeg har over for et af udvalgets medlemmer foreslået, at man udsatte betænkningsskrivningen, til man havde Sundhedsstyrelsens vurdering af det forslag. Det ønskede man ikke; det er begrundelsen for, at jeg ikke sendte det frem nu. Jeg har allerede én gang fra talerstolen sagt, at jeg omgående vil sende det til udtalelse i Sundhedsstyrelsen. Ingen tvivl om det!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-6 og ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen
var taget tilbage.

§ 7 med den foretagne ændring og §§ 8-20
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.